

Exodus

Niin eräs mies, joka oli Sorsan sukua ja heimoa, meni ja nai suomalaisen neidon.

Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja kun hän näki, että se oli ihana lapsi, salasi hän sitä pitkästi neljäntäkymmentä vuotta.

Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän lapsen, kietoi sen puolueohjelmaan ja pani ajalehtiin Poliitiikan virtaan, ikäänkuin ajopuun.

Ja katso, tuon virrassa ajalehtivan lapsen löysi faarao Rafael, joka mieltyi siihen kovin ja otti sen omaksi pojakseen.

Ja eläpäs aikaakaan, kun lapsesta, Kalevista, joka oli Sorsan sukua ja heimoa, varttui uusi faarao Rafaelin jälkeen.

Ja päivänä muutamana Kalevi sattui kuljeksimaan Tamminiemen lehdossa, kun muutamasta pensaasta ilmestyi Presidentin kansliapäällikkö ihmisen hahmosa. Ja Presidentin kansliapäällikkö sanoi, että Presidentillä oli asiaa.

Sitten kuuluikin Presidentin ääni: "Kalevi, Kalevi!"

Ja Kalevi vastasi: "Tässä olen."

Hän sanoi: "Minä olen sinun Presidenttisi ja keskustapuolueen Presidentti ja SKDL:n Presidentti ja koomuksen Presidentti ja liberaalien Presidentti ja ruotsalaisten Presidentti. Älä pidä muita presidenttejä."

Ja hän sanoi vielä Kaleville: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden tässä lamassa. Mene nyt ja johdata kansani siitä pois."

Ja niin Kalevi otti salkkunsaa ja kävi. Hän alkoi johdottaa kansaa pois laman alhosta.

Mutta matka oli vaikea. Sattui kaikenlaisia vitsauksia, kuten hinnakorotuksia, lakkoja ja työttömyyttä.

Kansa napisi Kalevia vastaan: "Mitä me syöme? Mitä teet meille, kun kiellät muuttamasta Ruotsiin, jossa nyt istuisimme lihapatojen ääressä ja jossa olisi yllin kyllin leipää syödäksemme."

Ja Kalevin oma velipuoli Taisto lupasi rakentaa kansalle kultaisen vasikan. Mutta toisen veljensä Keijon kanssa Kalevi käski sen hävittää.

Ja Ruotsin hyvinvarustetut joukot yrittivät estää vaelluksen lamasta pois.

Mutta katso, kävi niin että Ruotsin joukot hukkuivat Devalvaatiomereen, josta Suomen kansa selvisi melkein kuivin jaloin.

Ja Kalevi astui alas Smolnasta ja tuli kansan luo. Ja hän kutsui kansan vanhimmat kokoon keskelle korpea ja puhui heille kaikille ne sanat, jotka hän katsoi tarpeellisiksi puhua:

"Yhteinen tanssi kultaisen vasikan ympärillä on ohi, eivätkä taivaan merkit lupaa mannaa tulevaisuudessaakaan. Mutta korpivaelluksilta on ennenkin selvitty."

Niin koko kansa vastasi yhtenä miehenä ja sanoi: "Kaiken minkä Kalevi on puhunut, me teemme."

Ja niin kävi. Kansa sai uusia lakeja ja Kalevin kasvat säteilivät.